

РЕШЕНИЕ

№ 699

гр. София, 10.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 21.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **11718** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК,вр.с чл.70,ал.2,вр. с чл.68 ЗУБ.

Образувано е по жалба на С. Г. – непридружен непълнолетен гражданин на К. Д“И. срещу Решение №1767/25.09.201.32 година на Председател на Д. към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1,т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на С. Г. гражданин на К. Д“И..

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че при издаване на решението са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, като на първо място не му назначен настойник, като по време на производството е присъствал само социален работник. Посочва се още ,че при постановяване на решението не му осигурена правна помощ, на нито един етап от процедурата, което наред с липсата на назначен настойник, е довело и до неосигурен достъп до квалифицирана правна помощ, не говори езика на държавата- Б., и не познава законите. Твърди се още ,че при постановяване на решението, са допуснати и нарушения на материалния закон,като само формално са разгледани основанията за представяне статут на бежанец и хуманитарен статут.Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание,оспорващият- С. Г.,редовно и своевременно призован се явява лично и в присъствието на преводача от френски език Т. попов поддържа жалбата си на заявените основания. Наред с това, жалбата му се поддържа от адвокат Ж., редовно упълномощен.

Ответникът по оспорването-Председател на Д. към МС на РБ, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Заинтересованата страна- Дирекция“Социално подпомагане- К. село“, Отдел закрила на детето ,редовно и своевременно призована, се представлява от социален работник М. М.- служител в Отдел“ Закрила на детето“ при Д“СП“К. село“ [населено място] ,която изразява становище за основателност на предявената жалба.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

От приложените към административната преписка писмени доказателства, е видно ,че на 30.10.2013 година срещу оспорващия е издадена Заповед, Р..№ОЧ-422 на ВНД Началник на Гранично полицейско управление – Е. с която е наложена ПАМ принудително отвеждане до границата на РБ и със Заповед,рег.№ОЧ-423/30.10.2013 година е наложена ПАМ спрямо оспорващия-принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденеца към Дирекция“Миграция“.

На 08.01.2013 година, оспорващият Г. депозирал молба до Д. към Мс на РБ ,с която поискал закрила от РБ. На същата дата оспорващият попълнил регистрационен лист, преведен му на разбираем език с помощта на преводач от френски език, попълнил декларация, че тъй като не притежава документи за самоличност, името му е С. Г. [дата на раждане] в К. Д“И., [населено място], неженен.

На 11.01.2013 година,Директор на РПЦ-С. депозирал Писмо до Директор на Дирекция“Социално подпомагане-К. село“,в което поискал във връзка с производството по предоставяне на статут на непълнолетния С. Г. следва да бъде назначен представител – Социален работник от Дирекция“Социално подпомагане“.

Със Заповед №3Д-РД-09/16.1.2013 година,Директор на Дирекция“Социално подпомагане- К. село определил Т. П. П. на длъжност- Социален работник в отдел“ Закрила на детето“в Дирекция“Социално подпомагане- К. село да представлява непридруженото непълнолетно лице С. Г. в производството пред Д. към МС на РБ.

На 16.01.2013 година, с търсещия закрила е проведено интервю, в присъствието на преводача от френски език, в присъствието на определения социален работник и психолог, при което Г. заявил, че не е имал никакви документи, роден е на 18.05.1996 година в [населено място] ,К. Д“И., посочил, че е напуснал страната си през септември 2012 година, нелегално ,скрит в риболовен кораб от А. и пристигнал на голямо пристанище в Т., като след 4 дни ходене ,стигнал до границата ни и на 30.10.2012 година бил арестуван от българската гранична полиция, не смята да напусне РБ ,не е подавал молба за получаване на статут в друга държава, напуснал е К. Д“И., защото няма семейство, баща му и майка му са починали.

С Решение №3891/15.05.2013 година, Решаващ орган при Д. към Мс на РБ образувал производство по предоставяне на статут н в РБ на С. Г..

След влизане в сила на решението,на 13.6.2013 година, интервюиращ орган депозирал Докладна записка до Директор РПЦ- С., в което посочил, че поради изтичане на тридневния срок за вземане на решение в ускореното производство, следва да се премине в производство по общия ред.

На 28.06.2013 година с оспорващия е проведено ново интервю, в присъствието на преводач от френски език и в присъствието на определен социален работник, в което

отново е изяснена бежанската му история.

На 21.08.2013 година, до Директор РПЦ-С. е депозирано Становище от интервюиращ орган, в което е отразено, че следва да се откаже предоставянето на хуманитарен статут на оспорващия.

На 25.09.2013 година, ответникът по оспорването издал оспореното Решение № 1767, с което отказал предоставянето на хуманитарен статут и статут на бежанец на оспорващия.

Решението е връчено лично срещу подпис на оспорващия в присъствието на преводача от френски език и в присъствието на определения социален работник на 19.11.2013 година.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но не по всички изложени в нея съображения.

Оспореното Решение №1767/25.09.2013 година на Председател на Д. към МС на РБ, представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на Д. към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.52 от ЗУБ е предоставено правото да издава Решения за отказ да бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут, респективно на това да издава решения в производството по общия ред. Наред с това между страните няма спор, че лицето Н. К. към датата на издаване на решението е заемал длъжността-Председател на Д. към МС на РБ.

Спазени са изискванията на чл.59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл.59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му- чл.75, ал.1, т.1 и т.4, в.р.с чл. 68 от ЗУБ.

При издаването на решението, Председател на Д. към МС на РБ е нарушил процесуално правните разпоредби, което е довело и до нарушаване на материално-правните разпоредби.

От събраните по делото доказателства е видно, че административното производство е образувано по молба на непридружен непълнолетен- С. Г. – гражданин на К. Д. “И. чрез подаване на молба за закрила до Д. към МС на РБ.

С оглед обстоятелството, че търсещият закрила е непридружен непълнолетен гражданин, административният орган, спазвайки разпоредбата на чл.25, ал.5 от ЗУБ, е уведомил Дирекция “Социално подпомагане-К. село” за започналото административно производство с непълнолетния чужденец, Дирекция “Социално подпомагане К. село/ по скоро- Директор на Дирекция “Социално подпомагане-К. село с нарочна заповед от 16.01.2013 година, е определил социален работник, който да вземе участие в производството по предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия. Настоящият съдебен състав не споделя твърдението на оспорващия, депозирано в жалбата, че административният орган е допуснал нарушение на

чл.25,ал.1 от ЗУБ, постановяваща,че на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, търсещ или получил закрила,който е на територията на Република Б., се назначава настойник, съответно попечител, при условията и по реда на [Семейния кодекс](#), защото на първо място тази норма не води до задължително назначаване на настойник във всички случаи и безусловно, а на второ място- в алинея 5 на същия текст на ЗУБ е предвидено ,че непридружен малолетен или непълнолетен чужденец, търсещ или получил закрила,ако няма назначен настойник,съответно попечител,се представлява в производството от органа по [чл. 15, ал. 7](#) от Закона за закрила на детето/ а това е Дирекция“Социалноподпомагане- в случая К. село. Именно защото,непридруженият непълнолетен не е имал назначен настойник,административният орган е уведомил Дирекция“Социално подпомагане“К. село за образуваното производство по реда на ЗУБ по отношение на непридружения непълнолетен С. Г., Директор на Дирекция“ Социално подпомагане- К. село с нарочна своя заповед е определил социален работник, който взел участие и е представлявал оспорващия в производството по ЗУБ, при което не е налице нарушаване на чл.25,ал.1 от ЗУБ.

Но ответникът по оспорването е допуснал нарушение на административно производствените правила в посока неизпълнение на вмененото задължение по чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето,който намира приложение във всяко административно или съдебно производство. Съгласно сочната разпоредба, детето има право на правна помощ и жалба във всички производства, засягащи негови права или интереси.

В настоящия случай, не са налице никакви доказателства за това в хода на административното производство на непълнолетното лице да е било обяснено правото му на правна помощ, както и какъв е редът за получаване на такава. Обстоятелството , че по делото е представен Списък на организации с бежанци и чужденци подали молба за статут с приемни Д. към МС на РБ/ лист 46 от делото/, не може да доведе до извода ,че на оспорващия ясно на разбираем език е указано ,че може да поиска предоставянето на правна помощ, както и редът,по който може да бъде осъществена тя.Това неизпълнение на задължението на ответника по оспорването е съществено нарушение на административно производствените правила,което е съществено и е довело до ограничаване правото на участие на непълнолетното дете в процеса/ в каквато насока са доводите, изложени и в самата жалба- същият не е знаел език в РБ, не знае законите, и не му е указана възможността и редът, по който лицето може да поиска правна помощ, Безспорно, това представлява съществено нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на решението. В този смисъл е и константната съдебна практика, изразена в Решение № 15693 ОТ 27.11.2013 Г. ПО АДМ. Д. № 975/2013 Г., III ОТД. НА В. в редица други решения..

Допуснатото процесуално нарушение е довело и до нарушаване на материално правните разпоредби в посока липса в мотивите на решението при кого би отишъл непридружения непълнолетен, ако се завърне в страната си. Нещо повече дори-липсва и изследване на въпроса за положението на молител в други трети страни/ в които той е посочил,че е пребивавал-Г.,С., М.. Напротив административният орган се е задоволил само и единствено с изследване ситуацията в страната му на произход, без обаче да извърши преценка на всички относими факти,свързани с личното положение на молителя, липсва посочване къде би живял оспорващият, ако се завърне в родната си – при положение, че неговите родители са починали и няма

братя и сестри.

В контекста на изложеното, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, което предпоставя отмяната му. Тъй като естеството на спора, не позволява решаването му по същество от съда, личното дело на оспорващия следва да бъде върнато на Председател на Д. към МС за ново разглеждане, при което търсещият закрила С. Г. следва да бъде запознат с правото му на правна помощ по чл. 15, ал. 8 от Закона за закрила на детето и при изразено желание, такава да му бъде осигурена. С чужденеца следва отново да бъде проведено интервю, след осигуряване на правна помощ и с участието на служебен процесуален представител, а след изясняване на личната история, административният орган следва да обсъди положението в останалите страни, посочени от него - С. М., Г./ които се явяват трети страни, както и обстоятелството къде и при кого би живял непълнолетният непридружен при завръщане в страната му по произход - К. Д. "И. или в другите трети страни и едва тогава да постановява решение, като обсъди и приложените в съдебното производство нови доказателства за посещение за усвояване на български език, участие във футболни курсове и да прецени най-вече дали са предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски..

Воден от гореизложеното, Административен съд-София-град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №1767/25.09.2013 година на Председател на Д. към МС на РБ, с което последният на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ отказал предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут на С. Г. гражданин на К. Д. "И..

ВРЪЩА ЛИЧНОТО ДЕЛО НА С. Г. НА ПРЕДСЕДАТЕЛ НА Д. КЪМ МС НА РБ ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ ПО ТЪЛКУВАНЕТО И ПРИЛАГАНЕТО НА ЗАКОНА.

На основание чл.138, ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ:

.